

Sygn. akt I ACz 1747/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer

Sędziowie: SSA Jerzy Bess (spr.)

SSA Marek Boniecki

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. T.

przeciwko P. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 24 czerwca 2016 roku, sygn. akt I C 886/16 w przedmiocie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Jerzy Bess

Sygn. akt I ACz 1747/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia roszczenia.

Z uzasadnienia przedmiotowego postanowienia wynika, że powódka złożyła pozew o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego P. W. kwoty 87.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, wnosząc również o zabezpieczenie roszczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania przez pozwanego udziałów w Spółce (...)Spółka z o.o. z siedzibą w M. KRS nr (...) oraz nakazanie dokonania wpisu stosownego zakazu do ksiąg rejestrowych. Na uprawdopodobnienie roszczenia i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia podała, iż w dniu 8 lutego 2016 roku Prokuratura Rejonowa w M. wydała postanowienie o przedstawieniu pozwanemu zarzutów, o to że w dniu 24 i 29 września 2015 roku uszkodził on poprzez podpalenie mienie należące do powódki, G. T. i M. K.. Ci dwaj ostatni dokonali przelewu swych wierzytelności względem pozwanego na rzecz powódki, która szkodę wynikłą z zachowania pozwanego szacuje na kwotę 87.000 zł. Powódka podała też, iż pozwany przed zastosowaniem wobec niego tymczasowego aresztowania wyzbył się składników posiadanego majątku w drodze nieodpłatnych czynności prawnych na rzecz osób bliskich, co rodzi obawę, iż dokona także zbycia posiadanych udziałów w/w spółce, co z kolei pozbawi powódkę możliwości zaspokojenia roszczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego wniosek powódki jako bezzasadny podlegał oddaleniu. Sąd ten podkreślił, że związany jest wskazanym we wniosku sposobem zabezpieczenia, musi przy tym być to sposób przewidziany w przepisach prawa,

oraz że katalog możliwych sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, zawarty w art. 747 k.p.c., jest zamknięty. Z powyższego, zdaniem Sądu I instancji, wynika więc, że we wniosku o zabezpieczenie wskazano niedopuszczalny tj. niewymieniony w art. 747 k.p.c. sposób zabezpieczenia, co uzasadnia oddalenie tego wniosku.

Przedmiotowe postanowienie powódka zaskarżyła zażaleniem, wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie jej wniosku o zabezpieczenie roszczenia w sposób wskazany w pozwie oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych.

W uzasadnieniu zażalenia powódka podała, że zgodnie z art. 747 pkt 1 k.p.c. zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić przez zajęcie prawa majątkowego, zaś wykładnia tego przepisu przeprowadzona w oparciu o wnioskowanie a maiori ad minus dozwala, wbrew stanowisku Sądu I instancji, na udzielenie zabezpieczenia w sposób wskazany przez powódkę, skoro bowiem prawo dopuszcza zajęcie udziałów w spółce, to tym bardziej akceptowalne jest ustanowienie zakazu ich zbywania. Powódka wskazała, że zajęcie należących do pozwanego udziałów byłoby dla niego bardziej uciążliwe, aniżeli samo ustanowienie zakazu ich zbywania, gdyż to drugie rozwiązanie nie pozbawia pozwanego korzystania z innych uprawnień współnika spółki z o.o. Zdaniem powódki twarda analiza lingwistyczna art. 747 k.p.c. dokonana przez Sąd Okręgowy godzi w jej interes prawny, gdyż zbycie przysługujących pozwanemu udziałów w spółce wyłączyłoby jakąkolwiek możliwość zaspokojenia jej roszczenia. Powódka wskazała nadto, że tut. Sąd Apelacyjny przychylił się do wnioskowanej przez nią metody zabezpieczenia w postanowieniu wydanym w sprawie o sygn. akt I ACz 1977/12.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Katalog sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, o których mowa w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego (art. 747, 753, 754 k.p.c.), czego żaląca nie kwestionuje, jest zamknięty, a więc sąd nie może zastosować innych sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych niż przewidziane w Kodeksie. Z tego względu nie można też wspomnianych przepisów wyklądać rozszerzająco, podobnie jak przepisów regulujących wyjątki od ogólnych zasad.

Nie ma przy tym racji powódka wskazując, że ustanowienie zakazu zbywania przez pozwanego przysługujących mu udziałów w spółce (...)byłoby dla niego mniej uciążliwe niż orzeczenie o zajęciu tych udziałów. Nie jest bowiem tak, że zajęcie udziałów w spółce handlowej pociąga za sobą bezwzględną niemożność rozporządzania takimi udziałami. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 23 sierpnia 2012 roku, sygn. akt I ACa 593/12 (OSA 2013 nr 4, poz. 9), rozporządzenie zajęтым udziałem w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością nie jest nieważne, rodzi jedynie wobec nabywcy negatywne konsekwencje polegające na tym, że będzie musiał znosić sytuację, w której wierzycielowi egzekwującemu przysługiwać będą korzyści majątkowe wynikające z udziału (art. 885 w zw. z art. 902 w zw. z art. 909 k.p.c.). Wyrok ten zapadł w okolicznościach zajęcia udziałów w postępowaniu egzekucyjnym, nie ma jednak podstaw, by nie stosować art. 885 k.p.c. również w wypadku zajęcia udziałów w postępowaniu zabezpieczającym, z uwzględnieniem specyfiki i celów tego postępowania. Z mocy tego przepisu rozporządzenie udziałem będzie bezskuteczne jedynie w stosunku do uprawnionego. Nie jest więc tak, że zajęcie udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 747 pkt 1 k.p.c. pociąga za sobą zakaz zbywania tych udziałów, wnioskowanie a maiori ad minus w tym wypadku nie jest zaś uprawnione. Skoro zaś sposoby zabezpieczenia roszczeń pieniężnych zostały wyczerpująco wymienione w przepisach, i nie jest możliwe zabezpieczenie takich roszczeń w inny sposób, pogląd o niedopuszczalności udzielenia zabezpieczenia w sposób wskazany przez powódkę w pozwie należy podzielić. Postanowienie tut. Sądu z dnia 19 grudnia 2012 roku, sygn. akt I ACz 1977/12, na które powołuje się żaląca, nie dotyczyło zaś zakazu zbywania udziałów w spółce z o.o., lecz właśnie zajęcia takich udziałów.

Wobec powyższego zażalenie należało oddalić, co Sąd Apelacyjny uczynił na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 k.p.c.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Jerzy Bess